środa, 14.05.2025

Śmierć ks. Zbigniewa Skóry CR

Zbigniew Skóra (1980-2025)

Syn Stanisława i Zofii, urodził się dnia 25 czerwca 1980 roku w Miechowie. Sakrament Chrztu św. przyjął 13 lipca 1980 roku w kościele pw. Podwyższenia Krzyża św. w Kozłowie. W tym samym kościele otrzymał 14 czerwca 1994 roku sakrament bierzmowania.

Zbigniew uczęszczał do szkoły podstawowej w Kozłowie w latach 1986-1995, po czym kontynuował naukę w technikum kolejowym w Krakowie w klasie o profilu: elektronika ogólna (1995-2000). Szkoła mieści się na ul. Ułanów 3, a jej ówczesnym dyrektorem był Andrzej Cichoń.

Po maturze w 2000 roku wstąpił do WSD diecezji kieleckiej. Uczył się tam bardzo dobrze, jednak po dwóch latach opuścił seminarium i 1 sierpnia 2002 roku – mając 22 lata - wstąpił do Zmartwychwstańców, a 14 września tego roku rozpoczął nowicjat w Radziwiłłowie Mazowieckim. Tam 15 września 2003 roku złożył pierwszą profesję zakonną. W latach 2003-2007 studiował teologię w krakowskim Collegium Resurrectianum. Tam dał się poznać jako miłośnik wierności liturgii i jej przepisom. Pochłaniał wiedzę. Obok przepisanych zajęć, w drugim semestrze roku akademickiego 2005/2006 uczestniczył dodatkowo w wykładach kursu doktoranckiego, który to kurs dokończył już po święceniach. Pracę magisterską pt. „Historyczno-teologiczne ujęcie zagadnienia milczenia i ciszy w liturgii sakramentów", pisaną pod kierunkiem ks. prof. Stefana Koperka CR, obronił 20 lutego 2007 roku na ocenę bardzo dobrą (ze względu na jej wysoki poziom, pracę te uznano za licencjacką). Śluby wieczyste złożył dnia 18 czerwca 2006 roku w Krakowie, na ręce Prowincjała o. Adama Piaseckiego.

Wreszcie dnia 28 kwietnia 2007 roku z rąk ks. bp. Adama Śmigielskiego SDB otrzymał w kościele seminaryjnym w Krakowie święcenia kapłańskie, a 3 maja odprawił Mszę św. prymicyjną w rodzinnym Kozłowie.

Jeszcze jako diakon został posłany w lutym 2007 roku do pracy duszpasterskiej w Bytomiu, którą podjął przez półtora roku (2007-2008). W sierpniu 2008 roku rozpoczął się nowy etap w jego życiu. Został dyrektorem Filii Bursy Akademickiej im. ks. Pawła Smolikowskiego CR przy ul. ks. Pawlickiego w Krakowie (był nim przez rok). Zajął się wówczas remontem i organizowaniem Bursy. Równolegle stał się także wychowawcą kleryków: w latach 2008-2010 jako prefekt studiów, natomiast w latach 2009-2010 jako ich wicerektor.

W roku 2010 Ojciec Prowincjał ponownie zamianował go dyrektorem Filii Bursy Akademickiej im. ks. Pawła Smolikowskiego CR (przemianowanej wkrótce na Bursę im. o. Waleriana Kalinki). Równolegle ks. Zbigniew kontynuował swoje studia teologiczne. We wrześniu 2009 roku otrzymał tytuł licencjusza i jednocześnie otworzył przewód doktorski. Jego pracowitość, erudycja, talent i zapał przyniosły zasłużony owoc: 12 czerwca 2012 roku obronił pracę doktorską i otrzymał tytuł doktora nauk teologicznych w zakresie liturgiki na Uniwersytecie Jana Pawła II w Krakowie.Temat jego pracy doktorskiej brzmiał: „Zmartwychwstańcy w nurcie ruchu liturgicznego w latach 1836-1891", a jej promotorem ponownie był ks. prof. Stefan Koperek CR.

Wrzesień 2012 roku przyniósł ks. Zbigniewowi kolejną nominację: na dyrektora Biblioteki Głównej Prowincji Polskiej.

Ks. Zbigniew dał się poznać jako rekolekcjonista, kaznodzieja odpustowy, zapraszany wielokrotnie nie tylko do parafii zmartwychwstańczych. I tak – by wymienić tylko wyjazdy zagraniczne - w 2012 roku głosił rekolekcje wielkopostne dla Polonii w Wiedniu, w 2013 roku dla Polonii w Kanadzie, w 2014 roku w Chicago, w 2015 roku ponownie w Kanadzie i w Wiedniu, a w 2016 roku w ukraińskim Samborze.

Osobnym wątkiem jego życia było opracowywanie przez niego „Ceremoniału Zakonnego Polskiej Prowincji Zgromadzenia Zmartwychwstania Pana Naszego Jezusa Chrystusa". Dzieło to pochłonęło mu kilka lat żmudnej pracy i było efektem – jak już wyżej

wspomniano – ukochania liturgii jako boskiego dzieła. Miłość ta, poparta solidną wiedzą, przyniosła mu kolejne zadanie: w latach 2014-2106 przewodniczył Komisji Liturgicznej Polskiej Prowincji Zmartwychwstańców. Był także autorem modlitwy do Matki Bożej Opiekunki Rodzin, którą odmawia się do dziś w kościele w Złocieńcu. Nic dziwnego, że niektórzy upatrywali w nim „naczelnego" liturgistę Prowincji na długie lata.

Jednocześnie w lutym 2015 roku rozpoczął czteroletnią współpracę ze Społeczną Akademią Nauk w Łodzi Wydział Zamiejscowy w Olkuszu, dokąd odtąd udawał się z wykładami z etyki, resocjalizacji i pedagogiki. Wymagało to od niego nowego wysiłku przekwalifikowania się - ale on lubił takie wyzwania.

Ks. Zbigniew, w miarę swoich możliwości, służył tym, którzy niewiele albo nic nie znaczyli w oczach tego świata. W 2012 roku, przez 7 miesięcy, był kapelanem DPS im. Brata Alberta na ul. Nowaczyńskiego w Krakowie. Przez dwa miesiące 2018 roku katechizował dzieci i młodzież na oddziale psychiatrycznym poznańskiego szpitala. Z kolei od września 2019 roku był wolontariuszem w DPS w Prusach. Zupełnie zrozumiałe staje się także i to, że nie odmawiał prośbom o zastępstwo w pracy parafialnej na innych placówkach i parafiach.

W sierpniu 2017 roku zamknęła się kolejna karta w jego życiu - przestał być dyrektorem bursy (która już nosiła imię o. Waleriana Kalinki) i biblioteki. Władze Prowincji, podziękowawszy mu za wielki wkład w funkcjonowanie obu tych instytucji, wysłały go ponownie do duszpasterstwa, tym razem do parafii na Woli Duchackiej w Krakowie, a w sierpniu następnego roku w Poznaniu na Wildzie.

Z Wildy władze przeniosły go już po roku. W latach 2019-2024 funkcjonował jako kapelan Domu Pomocy Społecznej przy klasztorze Zgromadzenia Córek Bożej Miłości w Prusach. Doczekał się wówczas nie tylko wydania swego wyżej wspomnianego Ceremoniału, ale i dwóch wydań nekrologium pod tytułem „Oczekujący Zmartwychwstania", które wymagało od niego niezwykle wiele cierpliwości i pracowitości. Zebrał w nim daty i fotografie miejsc pochówku wszystkich Zmartwychwstańców od Jańskiego począwszy aż do roku 1948, a od tego roku już tylko samych tylko Polaków. Miał swój duży wkład w teksty historyczne na stronie internetowej: zmartwychwstancy.pl. Pomagał w redagowaniu: sekretarzom prowincjalnym kalendarza modlitw, a Sekretarzowi Generalnemu corocznych katalogów, wydawanych przez Kurię Generalną zgromadzenia.

Ostatnim ziemskim „przystankiem" ks. Zbigniewa była od grudnia 2024 roku parafia w Poznaniu na Krzyżownikach, gdzie gorliwie wypełniał przeróżne zadania, czynnie wspomagając swoich współbraci, m.in. odprawiając wszystkie pogrzeby na pobliskim cmentarzu, czy też porządkując archiwalia. Jednak jego choroba - mimo terapii - się pogłębiała, a swój tragiczny finał osiągnęła w Niedzielę Miłosierdzia Bożego 27 kwietnia 2025 roku, kiedy to nagle opuścił dom zakonny i udał się w sobie znanym kierunku. Jego martwe ciało odnaleziono w jeziorze Dobrem koło Krokowej 6 maja 2025 roku. Pogrzeb odbył się na cmentarzu w Krakowie na Woli Duchackiej osiem dni później.

Opracował: ks. Maciej Gawlik CR